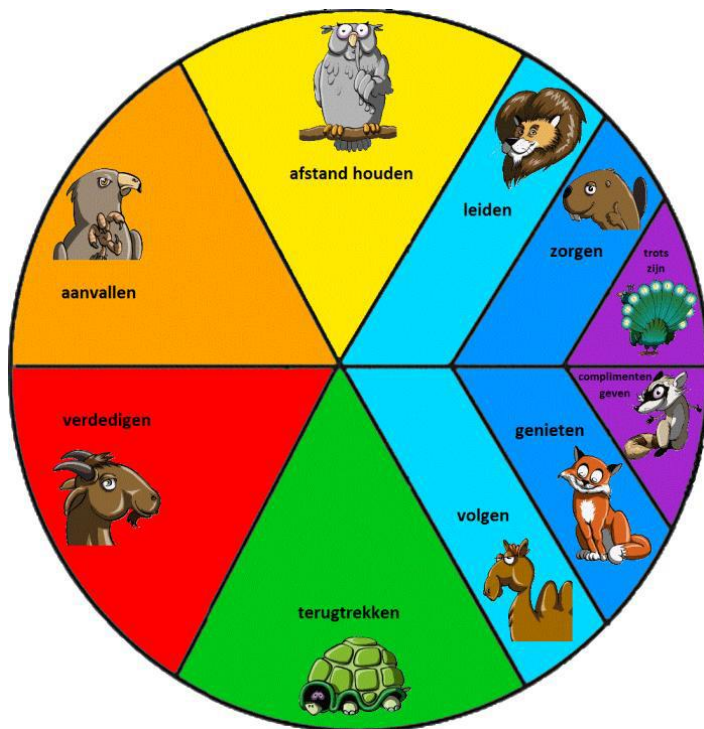

Axenroos:

De axenroos is een model om gedrag van kinderen ten opzichte van elkaar bespreekbaar te maken. Het model wordt in 10 categorieën, ook wel axen genoemd, ingedeeld. De axen worden gesymboliseerd door een dier. Op deze manier krijgen de kinderen beelden en woorden om hun gedrag te benoemen. Niet alleen de kenmerken van de dieren zijn belangrijk maar ook hoe deze dieren met elkaar omgaan. De leeuw leidt bijvoorbeeld maar dit is niet mogelijk zonder kamelen die volgen.

Iedereen heeft eigenschappen van alle dieren in zich. Geen enkel dier is beter of slechter. In sommige situaties kan het goed zijn om bijvoorbeeld wat meer leeuw of pauw te zijn.

1. aanbieden en geven - leiden (leeuw) - zorgen (bever) - zich tonen (pauw)
2. aannemen en vragen - volgen (kameel) - genieten (poes) - waarderen (wasbeer)
3. aanvechten (havik)
4. weerstaan (bok)
5. afstand houden (uil)
6. terugtrekken (schildpad)

De leeuw is de koning van de dieren. Hij weet altijd raad en wijst de weg. Hij neemt de leiding stevig in handen.

De kameel is een volgzzaam woestijndier. Hij loopt mee in de karavaan en draagt alle lasten.

De bever leeft jarenlang in een hecht familieverband. De bever bouwt dammen waar ook andere dieren gebruik van mogen maken. De bever zorgt voor anderen en deelt bezittingen met hen.

De poes vraagt om geaaid te worden. Ze begint te spinnen en te ronken als je haar vertroetelt. De poes is dankbaar voor wat haar wordt aangeboden.

De pauw laat zijn mooiste veren zien. Hij durft ook de minder fraaie achterkant van zijn veren te laten zien. De pauw toont zichzelf, stapt naar anderen toe, neemt contact op en biedt zich aan.

De wasbeer heeft zwart omrande oogjes, waardoor het lijkt of hij een brilletje draagt om beter te kunnen zien. De mens die zich gedraagt als een wasbeer geeft aandacht aan anderen.

Met zijn scherpe blik spiedt de havik van hoog in de lucht de omgeving af, speurend naar wat lelijk, vals of slecht is. De havik kan aanwijzen wat fout loopt en onjuist is. Hij of zij heeft een kritische blik.

Een steenbok zet zich schrap op zijn rots: hij laat niemand anders toe. Wie te dichtbij komt, riskeert een stevige kopstoot. De bok geeft grenzen aan. Hij kan de eisen van anderen weerstaan.

Vanonder zijn halfgesloten oogleden ziet de uil wel wat er onder hem gebeurt, maar hij laat het gebeuren. Hij houdt zijn snavel toe; zijn geheim blijft bewaard. De uil blijft op afstand. Hij wil niet overal aanwezig zijn en vertelt weinig over zichzelf.

Wanneer hij bang is, verdrietig of moe, trekt de schildpad zich terug in zijn schild. Hij zegt geen ja en geen nee als je hem benadert. Kiezen valt hem moeilijk. De schildpad, is onzeker, twijfelt.